

Î N C H E I E R E

02 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Iuliana Oprea, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Izverschi Vladimir,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Izverschi Vladimir
către „Moldasig” SA cu privire la încasarea despăgubirii,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, prin care s-a respins
apelul declarat de Izverschi Vladimir, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani
mun. Chișinău din 30 aprilie 2014,

c o n s t a t ă

La 27 ianuarie 2012 reclamantul Izverschi Vladimir a depus cerere de chemare în judecată către „Moldasig” SA cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 4269,95 euro și dobînda de întârziere în mărime de 2267,11 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 25.10.2011, a încheiat cu „Moldasig” SA un contract de asigurare medicală internațională, în baza căruia reclamantul a beneficiat de polița internațională de asigurare medicală nr. B259548, cu perioada de asigurare de la 25.10.2011 pînă la 13.11.2011, suma asigurării constituind 30000 euro.

La 28.10.2011, reclamantul Izverschi Vladimir, în timp ce se afla în Franța, a simțit o durere acută în piept în regiunea inimii. S-a adresat la centrul medical din localitatea vizată în Franța la clinica Saint Hilaire, iar în urma investigațiilor efectuate i-au comunicat că a suportat un atac de cord și necesită tratament chirurgical urgent.

Pentru evitarea complicațiilor ulterioare și agravării stării generale a sănătății, la data de 03.11.2011 reclamantul a fost supus unei intervenții chirurgicale cu diagnosticul angioplastie coronară cu implantarea unui sten.

După ce a revenit în țară, la 15 noiembrie 2011 s-a adresat la „Moldasig” SA pentru restituirea cheltuielilor suportate în mărime de 4269,95 euro sau echivalentul a 67659,26 lei.

Conform scrisorii nr. 3544 din 22.11.2011, „Moldasig” SA a refuzat în achitarea despăgubirii de asigurare, pe motiv că nu a fost un caz de urgență medicală, nu a fost coordonat cu compania de asistență și Asigurător precum și că starea de sănătate permitea reclamantului să se deplaseze pentru tratament în țara traiului permanent.

Astfel, reclamantul a depus prezenta acțiune solicitând încasarea din contul SIA „Moldasig” a prejudiciului material în mărime de 4269,95 euro și dobânzii de întârziere în mărime de 2267,11 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 aprilie, 2014 s-a respins acțiunea înaintată de Izverschi Vladimir către SIA „Moldasig” cu privire la încasarea despăgubirii.

La 29.05.2014 Izverschi Vladimir, a depus apel, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii judecătorești și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015 s-a respins apelul declarat de Vladimir Izverschi, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 30 aprilie 2014.

La adoptarea soluției, instanța de apel a invocat că, potrivit pct. 9.3.3 a contractului *asiguratul are dreptul de a da consimțământul pentru transportarea sa și tratamentul ulterior în țara traiului permanent, dacă în opinia medicului care efectuează tratamentul și Companiei de asistență, repatrierea Persoanei asigurate este necesară și posibilă. Refuzul Persoanei asigurate de a-și da consimțământul pentru repatriere (la indicația medicului curator) are drept consecință pierderea de către persoana asigurată a dreptului de acoperire de către Asigurător a cheltuielilor ulterioare pentru tratament și aflarea în instituția medicală în țara de aflare.*

Conform pct. 4.2.2.2. al contractului de asigurare, *compania de asigurări achită cheltuielile legate de repatrierea persoanei asigurate la care se raportează cheltuieli pentru transportarea, necesară sub aspect medical și prescrisă de medic, a Persoanei asigurate din țara de aflare până la aeroportul (portul, gara) internațional cel mai apropiat al țării traiului permanent pentru tratamentul ulterior în cazul în care nu poate fi garantată acordarea unei asistențe medicale adecvate în apropiere rezonabilă de locul de aflare a lui în țara de aflare. în fiecare caz concret decizia privind selectarea mijlocului de transport este adoptată în comun de către Compania de asistență / asigurător și medicul, care efectuează tratamentul în țara de aflare.*

Prin urmare, starea pacientului conform diagnosticului permitea de a fi transportat pentru tratament ulterior în țara traiului permanent. Totodată, intervenția chirurgicală ce urma să aibă loc pe 03.11.2011 nu a fost coordonată cu compania de asigurări, iar d-ul Izverschi Vladimir de sine stătător a întreprins măsurile în acest sens și a fost supus operației.

Instanța de apel a invocat că, conform raportului de expertiză medicală nr.368 din 11.07.2012 efectuat de către Centrul de Medicină Legală numit în baza încheierii instanței de fond, s-a stabilit că intervenția chirurgicală ce a avut loc nu a fost o stare de urgență, iar operația a fost efectuată planic fără careva complicații. Comisia medico-legală a indicat că, nu dispune de material în care s-ar constata starea generală și careva pericol pentru viața pacientului la momentul aflării lui peste hotare, din care motiv de evoluat starea de sănătate a lui Izverschi Vladimir în perioada indicată, este imposibil.

Din raport mai rezultă că, în caz de infarct miocardic acut pe electrocardiogramă se înregistrează semne dependente de localizarea vastitatea (întinderea), profunzimea

afecțiunii, dinamica modificărilor coerente de cauzele apariției ischemiei, caracterul recidivant.

S-a indicat în raport că, pe electrocardiograma din 28.X.2011 (Franța) se înregistrează semne de Q-infarct miocardic a peretelui posterior al ventriculului stâng, durata (vechimea) căruia nu poate fi interpretată în lipsa electrocardiogramei precedente și a celor în dinamică imediată ulterioară. Pe aceeași electrocardiogramă sunt prezente semne a sechelelor extinse de necroză profundă în regiunea anterior-septală și anterior-apicală a ventriculului stâng, adică infarct miocardic vechi. S-a mai indicat că, în documentele medicale prezentate lipsesc date ca: acuze, anamneză, antecedente, istoricul bolii, simptome clinice obiective, rezultatul examinărilor instrumentale în dinamică și de laborator.

Instanța de apel a notat în acest sens, că prin încheierea din 14 ianuarie 2015 s-a dispus efectuarea unei expertize repetate. Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 23 (f.d.127-134) Comisia de experți a prezentat concluzii contrare celor indicate în raportul de expertiză medicală nr.368 din 11.07.2012 efectuat de către Centrul de Medicină Legală.

Astfel, indică instanța de apel că nu poate pune la baza emiterii deciziei, exclusiv concluziile Comisiei de experți exprimate în raportul de expertiză medico-legală nr. 23, ci urmează să analizeze rapoartele prezentate, prin prisma circumstanțelor cauzei.

Astfel, instanța de apel a menționat că, din actele cauzei cu certitudine rezultă faptul că, reclamantul Izverschi Vladimir putea să se deplaseze de sine stătător nefiind necesară intervenția chirurgicală. Izverschi Vladimir avea posibilitatea de a se deplasa în țara traiului permanent pentru a-și continua tratamentul necesar.

La 14 august 2015 Izverschi Vladimir a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului se invocă că atât instanța de apel cât și prima instanță nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material, instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, iar aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară, aceasta adoptând o hotărâre nemotivată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Izverschi Vladimir, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurențelor se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Izverschi Vladimir, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Izverschi Vladimir ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Izverschi Vladimir se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru